

Sygnatura akt I C 248/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2018 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. kwotę 6.624,18 zł (słownie złotych: sześć tysięcy sześćset dwadzieścia cztery i 18/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19.03.2017 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. na rzecz strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w L. kwotę 2.849,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV przyznaje biegłemu J. W. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 234,59 zł tytułem wynagrodzenia za stawiennictwo na rozprawie;

V nakazuje stronie pozwanej (...) Spółce Akcyjna V. (...) z siedzibą w W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze kwotę 333,41 zł tytułem wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Sygn. akt I C 248/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą w L. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej (...) SA V. (...) z siedzibą w W. kwoty 6 624,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 18.11.2016 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje żądanie strona powodowa twierdziła, że w dniu 20.10.2016 r. uszkodzeniu uległ pojazd marki T. (...) nr rej. (...) będący własnością Ł. L.. Pojazd sprawcy wypadku objęty był obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego u strony pozwanej, która w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 2 350,86 zł. Strona powodowa podała, że z jej kalkulacji wynika koszt naprawy pojazdu w kwocie 8 975,04 zł. Powodowa Spółka podniosła, iż nabyła wierzytelność względem strony pozwanej, o czym powiadomiła Ubezpieczyciela. Strona powodowa wskazała, że dochodzona kwota 6 624,18 zł stanowi różnicę wynikającą z prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu (8 975,04 zł), a kwotę dotychczas wypłaconą w toku postępowania likwidacyjnego (2 350,86 zł). Jednocześnie

podała, że odsetki należą się od dnia 18.11.2016 r. bowiem w dniu 17.11.2016 r. strona pozwana wydała decyzję w przedmiocie wysokości odszkodowania, które, zdaniem strony powodowej, było niepełne.

Strona pozwana (...) S.A. V. (...) w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 34 zł, kosztów korespondencji, opłat kancelaryjnych oraz przejazdów pełnomocnika na rozprawę.

Strona pozwana zakwestionowała zakres i wysokość szkody wskazaną przez stronę powodową, ustalenia prywatnego kosztorysu załączonego do pozwu oraz podniosła zarzut nieważności umów cesji. Strona pozwana przyznała, że w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła poszkodowanemu kwotę 2 350,86 zł, która w całości naprawiła powstałą szkodę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.10.2016 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność Ł. L.. Sprawca kolizji ubezpieczony był u strony pozwanej w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Strona pozwana zakończyła postępowanie likwidacyjne wypłaceniem poszkodowanemu odszkodowania w kwocie 2 350,86 zł.

(okoliczności bezsporne)

Poszkodowany Ł. L. sprzedał wierzytelność wynikającą z opisanego zdarzenia B. S., który następnie scedował ją na rzecz Centrum (...) we W..

Dowód: umowa cesji wierzytelności k. 23, 24.

Z prywatnej ekspertyzy zleconej przez Centrum (...) we W. wynikało, że koszt naprawy pojazdu wyniesie 8 975,04 zł.

Dowód: kalkulacja naprawy nr (...) k. 20-22.

Strona powodowa nabyła wierzytelność wynikającą z opisanego wyżej zdarzenia szkodowego od Centrum (...) we W..

Dowód: umowy cesji wierzytelności k. 25.

Rzeczywisty koszt naprawy uszkodzeń pojazdu marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...) powstałych w dniu 20.10.2016 r., przy użyciu części oryginalnych, średniej stawki za roboczegodzinę blacharsko – lakierniczą oraz dokonaniu potrąceń za powstałe w pojeździe przed dniem 20.10.2016 r. zarysowania zderzaka i listwy wynosił 9 035,03 zł.

Dowód: opinia biegłego z 20.09.2017 r. k. 83-118, wyjaśnienia do opinii z 30.05.2018 r. e-protokół rozprawy od 00:03:06 do 00:15:21.

Pismem z dnia 9 lutego 2017 r., które doręczono stronie pozwanej w dniu 16 lutego 2017 roku strona powodowa wezwała do dopłaty odszkodowania w kwocie 6 624,18 zł.

Dowód: pismo poszkodowanego k. 26-28 akt oraz zapisanego w formie elektronicznej na płycie CD k.57.

Sąd zważył co następuje:

Ustaleń stanu faktycznego dokonano przede wszystkim w oparciu o treść opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny kosztów napraw powypadkowych. W tym miejscu należy wskazać, że autentyczność dowodów z dokumentów nie była kwestionowana. Poza sporem pozostawały takie okoliczności jak przyjęcie przez stronę pozwaną odpowiedzialności oraz wysokość wypłaconego poszkodowanemu odszkodowania. Sporny był natomiast rzeczywisty koszt naprawy uszkodzeń.

Na wstępie należy zauważyć, że strona pozwana ponosiła odpowiedzialność gwarancyjną za skutki zdarzenia drogowego opisanego w pozwie. Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane ustawowo, przyjmuje się jednak, że szkodą jest każdy uszczerbek w prawnie chronionych dobrach, z którym to ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Szkada majątkowa obejmuje rzeczywistą stratę (*damnum emergens*) oraz utracone korzyści (*lucrum cessans*). Według przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Ustaleń w zakresie określenia rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu sąd dokonał w oparciu o opinię biegłego sądowego J. W., który przekonująco i w sposób fachowy wycenił koszt naprawienia (...). Biegły skrupulatnie odniósł się do wniosków kalkulacji zleconej przez Centrum (...) we W. oraz kosztorysu EurotaxGlass numer (...). Biegły w pisemnej opinii wskazał, że w kalkulacji strony pozwanej bezzasadnie zastosowano rabat za całkowity koszt naprawy w wysokości 20%, dokonano bezzasadnego potrącenia na materiały lakiernicze o 33%, zaniżono stawkę roboczogodziny za lakierowanie, a także zastosowano części alternatywne porównywalnej jakości oraz oznaczone symbolem Q części producenta części. Zasadne było dokonanie potrąceń lakierowania okładziny zderzaka przedniego w 35% oraz błotnika przedniego lewego w 20%, bowiem na tych elementach widoczne były wcześniej powstałe zarysowania. Ponadto biegły określił średnie stawki za roboczogodzinę usługi blacharsko – lakiernicze w wysokości 120/125 zł. Sąd całkowicie podzielił stanowisko biegłego odnoszące się do tego, że jedynie użycie części oryginalnych o symbolu O doprowadzi do naprawienia szkody w całości. Zastosowanie innych niż oryginalnych części o symbolu O, nie doprowadziłoby do naprawienia szkody. Bez znaczenia przy tym jest okoliczność wieku pojazdu skoro biegły nie stwierdził, aby w uszkodzonym pojeździe były zainstalowane części alternatywne o porównywalnej jakości. Biegły wyczerpująco wytłumaczył kwestię oznaczenia przez producenta pojazdu swoim logo części wykonywanych przez zewnętrzne firmy, gdyż wszyscy producenci aut korzystają z części wyprodukowanych przez zewnętrzne podmioty. Dla części o symbolu Q ich producent poświadcza, iż są one dobrej jakości, lecz nie ma tu mowy, aby producent auta poświadczył ich wysoką jakość, nadał im atest lub certyfikat, nawet wówczas, gdy oba rodzaje części zostały wykonane przez ten sam podmiot, na takiej samej linii produkcyjnej. W konsekwencji dobranych metod biegły oszacował rzeczywisty koszt naprawy auta na kwotę 9 035,03 zł. Tak oszacowana wartość naprawy uszkodzeń pozwoli na pełną rekompensatę szkody, a przy tym nie doprowadzi do wzbogacenia strony powodowej, która nabyła wierzycelność. Należy zaznaczyć, iż w zarzutach do opinii strona pozwana nie podniosła zastrzeżeń co do sposobu dokonania kalkulacji w poszczególnych wariantach, lecz powołując się na wiek pojazdu obstawała przy uwzględnieniu wariantu naprawy numer (...). Strona powodowa dochodziła kwoty 6 624,18 zł. Skoro rzeczywiste koszty naprawy pojazdu wyniosły 9 035,03 zł, a dotychczas wypłacono odszkodowanie w kwocie 2 350,86 zł, stronie powodowej należała się dopłata do odszkodowania w wysokości, której się domagała w pozwie tj. 6 624,18 zł.

W świetle zebranych dokumentów nie było powodów by kwestionować ważność umowy cesji wierzycelności. Skoro zostało wykazane opinią sporządzoną na zlecenie uprawnionego, że wypłacone odszkodowanie jest dużo niższe od wskazanego w ekspertyzie, to istnienie kauzy dochodzenia rzeczywistych kosztów pokrycia szkody nie może budzić wątpliwości.

Orzeczenie w zakresie odsetek oparte jest o treść przepisu art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Zgłoszenie przez powoda kwotowo wyliczonych żądań nastąpiło w dniu 16.02.2017 r. (data prezentaty na piśmie z 9.02.2017 r. – akta szkodowe zapisane na płycie CD). W konsekwencji odsetki należało liczyć od 31. dnia po przedstawieniu wspomnianych wyliczeń to jest od dnia 19.03.2017 r.

Z powyższych względów należało na podstawie powołanych przepisów zasądzić od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 6 624,18 zł wraz z odsetkami za opóźnienie od dnia 19.03.2017 r. do dnia zapłaty.

Dalej idące powództwo (w zakresie o odsetki) zostało w punkcie II sentencji wyroku oddalone.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c. bowiem powodowa Spółka uległa tylko niezaczenie co do swego żądania (co do odsetek). Do kosztów strony powodowej należały: 1 800,00 zł – koszty zastępstwa procesowego, 332,00 zł – opłata sądowa od pozwu, 17,00 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 700,00 zł – zaliczka na opinię, łącznie – 2 849,00 zł i taką sumę w III punkcie wyroku zasądzone od strony pozwanej na rzecz strony powodowej tytułem zwrotu kosztów procesu.

Biegłemu należało się wynagrodzenie za udział w rozprawie w dniu 30.05.2018 r. Stawka godzinowa wynagrodzenia została wskazana prawidłowo. Podana przez biegłego liczba 4 godzin potrzebna do wydania opinii zdaniem sądu jest wskazana właściwie. Ponadto biegły oświadczył, że poniósł koszty na opinię w kwocie 77,15 zł. W konsekwencji należało przyznać biegłemu kwotę 234,59 zł tytułem wynagrodzenia zgodnie z przedstawioną kartą pracy.

Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze tymczasowo wyłożył wydatki na wynagrodzenie biegłego w łącznej kwocie 333,41 zł. Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano stronie pozwanej uiszczenie łącznie kwoty 333,41 zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.